

[Finansministeren.]

at Gendarmerikorpssets Lønnings- og Avancementsforhold er blevet ordnet ved den nye Lønningslov, og der er ikke nogen Tvivl om, at Korpsset, naar normale Forhold igen indtræder nede ved Grænsen, paa betryggende Maade og under tilfredsstillende Forhold ogsaa for Gendarmerne selv vil kunne varetage sin normale Tjeneste ved Grænsen. At Forholdene ligger anderledes i den nuværende Situation, ved vi jo alle og kender ogsaa Grundene dertil. Hvor længe denne Ordning vil vedvare, kan jeg ikke sige, da det jo for en stor Del afhænger af udenrigspolitiske Forhold.

Jeg skal dernæst gøre visse Bemærkninger om vor økonomiske og finansielle Politik i Almindelighed. Jeg har jo forstaaet, at man fra forskellig Side havde ventet, jeg var gaaet noget mere ind paa den økonomiske Politik generelt, end jeg gjorde det ved Finanslovforslagets Fremlæggelse, hvor jeg hovedsagelig talte om de statsfinansielle Forhold. Man vil sikkert let forstaa, at det var vanskeligt at gaa dybere ind paa den økonomiske Politik i al Almindelighed, før vi havde afklaret de Problemer, som skulde afklares før de nu afsluttede, foreløbige finansielle Forhandlinger med England, og før disse Forhandlinger var ført. Det er derfor umuligt at sige noget mere i Dag, selv om det er kendt, at der skal finde visse supplerende Forhandlinger Sted i en meget nær Fremtid.

Det er klart, at Hovedlinien for vor økonomiske Politik, saaledes som det ogsaa fremgik af Trontalen ved Rigsdagens Aabning, maa være den, at vi nu skal sætte ind paa at faa Landet genopbygget økonomisk efter de Tab og Ødelæggelser og Forsømmelser, som Krigen og Besættelsen har paatvunget os. Om denne Genopbygning vil det gælde, at den i det kommende Aar stort set maa finde Sted ved Hjælp af Landets egne Kræfter, og det bliver da Hovedopgaven for vor økonomiske Politik at sætte os i Stand til dette, saaledes at Landet er rustet, hvis vi igen skulde komme ud for Vanskeligheder af den ene eller den anden Art. Denne Genopbygning er jo ogsaa til en vis Grad begyndt; jeg skal i denne Forbindelse særlig pege paa, at der utvivlsomt i indeværende Kalenderaar har fundet og vel stadig finder en ikke ringe Lagerdannelse Sted. Efter Undersøgelser, jeg har faaet foretaget, er der Grund til at antage, at Lagrenes Værdi her i Landet i indeværende Kalenderaar er blevet forøget med omkring $\frac{1}{2}$ Milliard Kroner. Selv om dette Tal naturligvis er meget skønsmæssigt, siger

det dog, at den store Merimport, vi har haft, for en meget væsentlig Del er gaaet til Dannelsen af Lagre, saaledes at Varerne ikke med det samme er blevet forbrugt alle sammen. Paa den anden Side maa det erkendes, at den Genopbygning, der er sket i Form af Investering i Bygninger, Maskiner og anden fast Produktionskapital, har været beskednen og ikke tilfredsstillende, set ud fra det Synspunkt, at Landet skal genopbygges i Løbet af faa Aar. Om den Genopbygning, der saaledes er begyndt, gælder det, at den hidtil, eller rettere sagt at den i 1946 — i 1945 var det jo for en stor Del omvendt — er blevet finansieret gennem en Merimport, hvilket paa andet Dansk vil sige gennem udenlandske Kreditter og Laan. Jeg vil gerne herom sige, at jeg tror, at det set fra et dansk Synspunkt er rigtigt i Begyndelsen i væsentlig Udstrækning at finansiere Landets Genopbygning ved Kapitaltilførsel udefra, og jeg havde personlig gerne set, at dette kunde fortsættes i lidt større Udstrækning endnu en Tid, end det synes at være muligt. Det viste sig jo ogsaa efter sidste Krig, da vi ikke havde været nær saa meget med som nu, at der var Brug for en meget stor Merindførsel. Den var dengang større, end den foreløbig har været i denne Omgang. Naar jeg siger, at jeg tror, dette stort set har været rigtigt, er det, fordi det gælder, at jo hurtigere vi kan genopbygge vort Produktionsapparat, des hurtigere kan vi faa den store Produktion, som alene kan sætte os i Stand til at gaa videre med egne Kræfter. Man maa ogsaa her tage i Betragtning, at de tyske Besættelsestropper paa den ene og den anden Maade ribbede Landet stærkt, baade for Beholdninger og andet, og forhindrede os i at foretage den nødvendige Fornyelse og Udvidelse af vort Produktionsapparat, og vi havde ikke de samme Muligheder som forskellige andre vesteuropæiske Lande — jeg nævner f. Eks. Norge og Belgien — for under Krigen at skaffe os Ressourcer gennem Skibsfart eller anden oversøisk Virksomhed; vore Muligheder i saa Henseende var mindre end de nævnte Landes. Vi haaber jo nu at faa et Laan fra den internationale Bank. Det vil, da det skal anvendes til Erhvervelse af Materialer netop med Genopbygning for Øje, bidrage til at gennemføre denne Rekonstruktion, denne produktionsmæssige Udstyrsanskaffelse hurtigere, end vi ellers vilde være i Stand til det, og dermed vil det ogsaa hurtigere sætte os i Stand til gennem Eksport at yde en Indsats i den internationale Genopbygning.

Men bortset fra dette gælder det natur-